

njih odgovoren biti za oznambo dela, ki ga je priredil, tako je tudi v razmerji tozemskega tiskarja do inozemskega tiskarja.

Noče se zakon baviti s fikcijami, nego zakon veli naravnost, da resnične naj so navedbe, iz katerih je v to poklicanim oblastvom izvajati potrebne sklepe, tako gledé odgovornosti, tako v drugem pogledu.

Ker je le-ta razsodba prekršila zakon v § 9. tisk. zak., onda je moral nastati ta izrek po § 33 in 292 kaz. pr. r.

Iz upravne prakse.

a) § 15. stavb. reda za Kranjsko: „ako se ni nič prenaredilo v lokalnih krajnih okolščinah“ — ne misli subjektivnih okolščin ali osebnih prememb. Stavbinska privolitev velja za določen predmet, a ne za določeno osebo.

Deželni odbor kranjski je z rešilom z dne 6. avgusta 1888 št. 3757 zavrnil pritožbo dr. K. Š. zoper sklep občinskega odbora v K., kateri soglasno z odlokom županstva v K. Franu F. ponavlja privolitev za stavbo salona in kegljišča na njegovem vrtu, a potrdil navedeni sklep občinskega obora. Razlogi: Kolikor dr. Š. stavbinsko privolitev, podeljeno Franu F. l. 1885, izpodbija z javnega in privatno-pravnega stališča, omeniti je, da za časa tedanje privolitve ni bilo nikakih javnih pomislekov in da tedanji privatno-pravni ugovor Josipa R. (pravnega prednika dru. Š.) bil je popolnoma poravnan. Sploh pa je tu stavbinska privolitev uže svoj čas stopila v pravno moč. Da je županstvo naznanilo Frana F., podano za ponovitev stavbinske privolitve dné 22. marcija 1888 pod št. 304, poprej rešilo, nego li stavbinsko prošnjo dra. Š., podano dné 21. marcija 1888 pod št. 303, v tem deželni odbor ne more videti nič zakonu protivnega ali ničnostnega, ker nobeden zakon ne določa, po kateri vrsti je reševati take prošnje. Trditev pritožiteljeva, da se je prenaredilo v lokalnih okolnostih, in razlaga §-a 15 stavb. r. v tem pogledu ni prava. Zakonu pri razlagi ni smeti dati drugega smisla razun tistega, ki se pokazuje iz lastnega pomena besed v

njih stiku in iz jasne namere zakonodavčeve. Osebnosti po svojem pomenu niso jednake lokalnim okolnostim po smislu § 15. stavb. reda, to uže izhaja iz tega določila samega. Po § 2. dež. zak. z dné 20. decembra 1869 šte. 3 iz l. 1870. sta besedili kranjskih deželnih zakonov: slovensko in nemško jednako polnoverni. V dvomnih slučajih je deželne zakone razlagati primerjajoč oba jezika po besedah in po pomenu. Če torej slovensko besedilo §-a 15. stavb. r. slove: »Ako se ni nič prenaradilo v lokalnih krajnih okoliščinah«, in če to besedilo primerjamo nemškemu besedilu, pač ne more biti dvojbe, da je zakonodavec pri tem izključil osebnosti razmere ter da ima osobito pred očmi prizadeto posestvo. Naposled deželni odbor tudi ni mogel priznavati, da bi se lokalne okolnosti bile prenaradile v tem, da je dr. Š. mnogo poprej, predno se je Franu F. ponovila stavbinska privolitev, pripravil stavbinski načrt, apnenico na svojem dvorišči, da je apno gasil, kamenje dovažal, odstranil del drvarnice in odkril del strehe. Vse to, a lokalne okolnosti v §-u 15. stavb. r. se niso nič izpremenile.

C. kr. upravno sodišče je pritožbo dra. K. Š. zoper to odločbo deželnega odbora z odločbo z dné 7. junija 1889 šte. 2081 odbilo.

Razlogi:

Z določilom § 15. stavbinskega reda za Kranjsko z dné 25. oktobra 1875, dež. zak. šte. 26, ometa pritožitelj privolitev, katero Franu F. ponavlja izpodbijana odločba za stavljenje vrtnega salona in kegljišča, samo zategadelj, ker je on po prvotno podeljeni in kasneje preminoli stavbinski privolitvi postal lastnik hiše, katera meji na vrt Frana F.

§ 15. navedenega stavb. reda slove: »Stavbna privolitev izgubi sama po sebi svojo moč, če se dve leti od dne, ko je dobila pravno moč, ne začne izpeljevati stavba. — Ako se pa vendar še po preteku tega časa ta privolitev rabiti hoče, se utegne, da se le to naznani, stavbna privolitev ponoviti, ako se ni nič prenaradilo v lokalnih krajnih okoliščinah. — Taka ponovitev se mora na znanje dati vsem tistim vdeležencem, katerim se je bila naznanila prvotna stavbna privolitev.«

Pritožba se torej opira na to, da s prenarajenimi lokalnimi okolnostimi ni misliti samo objektivnih, nego tudi subjektivnih okol-

nostij, to je prememb v osebi, kakor tudi v stvari, in sklicuje se, da bi podkrepil ta nazor, na določilo §-a 936. obč. drž. zak. Toda upravno sodišče meni, da §-a 936. obč. drž. zak. ni moči pritegniti k razlagi stavbinskega reda, ki je specijalen zakon, in da izraz: »lokalne krajne okolščine« v tem zakonu ne dá po svojem samonasebnem pomenu jednačiti krajnih razmer osebnim razmeram. Iz takega jednačenja bi res izvirale posledice, zaradi katerih bi morala — gledé na določbo § 10. stavb. reda — z vsako premembo v osebi stavbinskega gospodarja, mejaša ali sicer koga vdeleženca biti nova stavbinska obravnava, a to bi očitno bilo protivno nameri zakonovi, po kateri je moči vsako stavbo pričeti in završiti, ko nastopi pravna moč stavbinske privolitve (§ 11. stavb. r.).

Nadalje zlasti gledé na določila v prvem razdelku stavbinskega reda ni moči prav nič dvomiti, da velja podeljena stavbinska privolitev za določen predmet, a ne za določeno osebo. Sicer pa pritožitelj, in to pravi sam, pri zadevni stavbi ne zastopa morda osebne koristi, nego le stvarno korist kot mejaš, oziroma kot posestnik hiše, ki meji na vrt Frana F., ali on ni niti gledé tega, niti gledé onega rečenih predmetov dokazal, da je nastala prememba v lokalnih okolnostih.

Zastopnik pritožbe je končno pri javni ustni obravnavi naglašal ugovore zoper stavbinsko postopanje, — ali upravno sodišče se ni nanje oziralo in to zategadelj ne, ker se ne nanašajo na ponovljeno privolitev, in samo o tej je tu govor, nego tičejo se preminole stavbinske privolitve, ki je uže stopila v pravno moč, in zato ni, da bi se o njej še obravnavalo. Po vsem tem je bilo pritožbo kot neosnovano odbiti.

b) Na vloge zaradi eksek. prodaje spada kolek po 12 kr., če sporni predmet ni vreden nad 50 gld.

Na rekurz Jakoba R. in Ivana H. zoper previsoke pristojbine, propisane k stavkom A 25, 29 in 27 odmernega urada v zneskih 2 gld. 94 kr., 2 gld. 64 kr. in 2 gld. 94 kr. je c. kr. finančno ministerstvo z rešilom z dné 4. aprila 1882, št. 4766, c. kr. fin. ravateljstvo v Ljubljani opomnilo: Uže s tuk. razpisom z dné 19. decembra 1852, šte. 44791/3082, je bilo izrečeno, da je vse vloge,

katere tožitelj v pravnem sporu poda v pravnem redu v to, da bi dobil svojo pravico, smatrati vloženimi po sodnem postopanju. Zato vloge zaradi eks. prodaje spadajo k vlogam v spornem postopanju, in če vrednost spornega predmeta ne presega 50 gld., spada nanje po § 19. zakona z dné 20. februarija 1864 kolek po 12 kr., če je tudi treba izdati oklic.

Književna poročila.

Mjesečnik pravničkoga društva u Zagrebu prinaša razprave: V br. 6. za junij: Gradj. pravo i neposjedujući razredi. — Na temelju kakove izprave imade se dozvoliti zabilježba parnice o prepornosti prava vlasništva na nekretnine? Priobćio Jos. Galjer. — Vojnički kaz. postup. — V br. 7. za julij: Rad oko pravne terminologije. Priobćio dr. J. Spevec. — Koji je sud nadležan, da odobri dražbene uvjete, presudni ili realni? Napisao St. Popović. — Tko ima pravo tužbe u slučaju smetanja posjeda dobra sekvestriranoga? Napisao Drag. Becić. — Naplata pravozastupničke nagrade, po konvenciji o uzajamnoj sudskoj pomoći između Srbije i Austro-Ugarske od 24. aprila g. 1881.

Branich, časopis za pravne i državne nauke, ki ga je izdajalo v Belgradu „udruženje javnih pravozastupnika u Srbiji“, prenehal je izhajati: „Poslje tragodišnje borbe za svoj obstanak, Branič, jedini časopis za pravne i državne nauke u kraljevini Srbiji, prestaje izlaziti. Materijalne nesgode učinile su, da je upravni odbor udruženja javnih pravozastupnika prinudjen bio riješiti: da se obustavi dalje izdavanje družinskog organa“. Tako uredništvo v zadnjem zvezku, ki je pred kratkim izišel za mesece avgust do decembra 1889. No, upamo, da srbski pravniki ne bodo dolgo brez strokovnega lista

Entscheidungen des k. k. obersten Gerichtshofes in Civilsachen. Herausgegeben von Dr. R. Nowak. IV. Band. Wien, 1890. Manz. — Cena: 2 gld. 50 kr.

Ta novi zvezek obsega 187 civilnih odločeb, katere je najvišje sodišče učinilo l. 1889. ter dalo razglasiti. Spored je tak, kakeršen je v poprejšnjih zvezkih. Oddelek za judikatno knjigo je čisto prazen, ker to leto ni bila nijedna odločba zapisana v judikatno knjigo; v oddelku za repertorij so štiri odločbe; v oddelku za uradno razglašene odločbe jih je 53, a v oddelku četrtem, katerega sestavljajo odločbe, zapisane v register materij, je 130 odločeb. Dodano je stvarno kazalo in zaznamek zakonov za vse štiri zvezke.

Das neue oesterr. Gesetz über den Markenschutz. Von Dr. Theod. Schullöf. Wien, 1890. Manz'scher Verlag. — Str.: 43. Cena: 60 kr.

Ponatis iz „Jur. Blätter“ 1890, šte. 16—20. Po kratkem uvodu, kjer pisatelj kaže gospodarski in zgodovinski postanek prava za znamke in njegovo pravno svojstvo ter našteva vzroke zakonu z dné 6 januarja 1890, št. 19 drž. zak., nahaja se kratka razlaga merodavnih določil v novem zakonu, v kateri